

GUY BASS

ŽABÁK PORAZITEL

ŽABÁK PORAZITEL

Raulu Schránílovi,
jehož jméno jsem si bez dovolení vypůjčil.

Vratislav Kadlec

Kamarádce Judy, protože kamarádky jsou nejvíc
a kluci smrdí, a Marcovi, protože i když se snaží
nebýt, stejně je hrozné dobračisko.

Oda

First published in Great Britain in 2015 by Stripes Publishing

Text copyright © Guy Bass, 2015

Illustrations copyright © Dynamo, 2015

Translation © Vratislav Kadlec, 2017

Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2017

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného povolení vlastníka práv není povoleno publikaci
ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání
v rešeršním systému, ani ji jakýmikoli prostředky šířit, ať již
elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

ŽABÁK PORAZITEL

Guy Bass

B R I O

Kdo je kdo v Královstvínsku

ŽABÁK

Vesmířanský princ
a samozvaný zachránce
světa, rebel bez
oddechu, držitel
nepřekonatelné
kouzelné šavle Raoula
Schránila.

KONVALINKA

Žabákova nejlepší
přítelkyně, která ho
vychovala od vajíčka
a zachránila na ostrově
za Koncem světa,
opatrovnice tajemství.

KOMTESA EXPLOZE

Žabákův věrný, leč
neochotný oř.

VĚKODLAK

Tvor starý jako země sama,
zeměstrážce a bůh bouře, poslední
svého druhu, maličko nabručený.

KRILA

Kwačanská zrádkyně, Žabákova
opatrovnice a pilotka dalekoplánu,
kterým Žabák přiletěl z Kwakosu
do Královstvínska.

PRINCEZNA DUHOSLAVKA

Dědička královstvínského
trůnu, dcera krále
a královny Úplně všeho,
nositelka třpytivých šatečků.

MAN-LOR

Barbarský ochránce
princezny Duhoslavky,
tajný básník
v kožešinové bederní
rouše.

KRÁLOVNA ÚPLNĚ VŠEHO

Výjimečně
válkychtivá vládkyně
Královstvínska.

KRÁL ÚPLNĚ VŠEHO

Poněkud popletený
panovník
Královstvínska.

ČARODĚJ PRAPRAŠ

Královstvínský královský
čaroděj, rádce princezny
Duhoslavky, metač kouzel,
nositel neprakticky vysokých
klobouků.

Mrtev,
ne však zapomenut:

Chvástidraci

LUBOŠ CHVÁSTIDRAK

Arcinepřítel Královstvínska
a nesmírný náfuka.

STAREJ VOPĚNKA

Nejstarší a nejvousatější
chvástidrak.

ZUZKA

Nejmodřejší a nejčajomilnější
chvástidračice.

Kwačanská armáda

KRÁL KWAK

Vládce Kwakosu, vůdce Armády
tisíce synů, nemilosrdný
intergalaktický dobyvatel,
Žabákův táta.

MAJOR KWASAR

Klidný a rozvážný kwačanský
pobočník krále Kwaka.

GENERÁL KUNNK

Zajatý velitel 513. kwačanské
invazní flotily, neúspěšný
vesmírný vetřelec.

KWIK A KWARK

Bezvýznamní strážní

Bylo nebylo,
na Konci světa...

Neuvěřitelná neuvěřitelná lekendámi lekenda o prynci Žabákovi

Co se stalo potom všem,
co se stalo přetím

Bylo nebylo žil byl prync ménem ŽABÁK.
Virůstal na zaprděném ostrůvku se svojí
nejlepčí kamarátkou KONVALINKOU a jet
jenom smradlavou zeleninu a nic moc nedělal.

Konvalinka Žabákovy řekla že mňěl být
pryncem v kouzeldné zemi ménem Králostínsko,
ale to nebyla tak docela pravda. To místo už
bilo obsazenné prynceznou Duhoslavkou, kerá
byla nejdřív uplnně PŘÍŠERNÁ ale teť je mislim
docela v pohodě.

Konvalinka Žabákovy taky řekla, že syjet skončil, ale to taky nebila tak docela pravda, a taky nezmýnila že Žabák byl vlasně vskutečnosti vesmířanský prync z vesmýmé ~~planety~~ planety ménem KWAKOS, kerá byla plná KWAČANSKÝCH VETŘELCŮ a kde vládnul d'ábelzký vesmířanský zloduch ménem KRÁL KWAK.

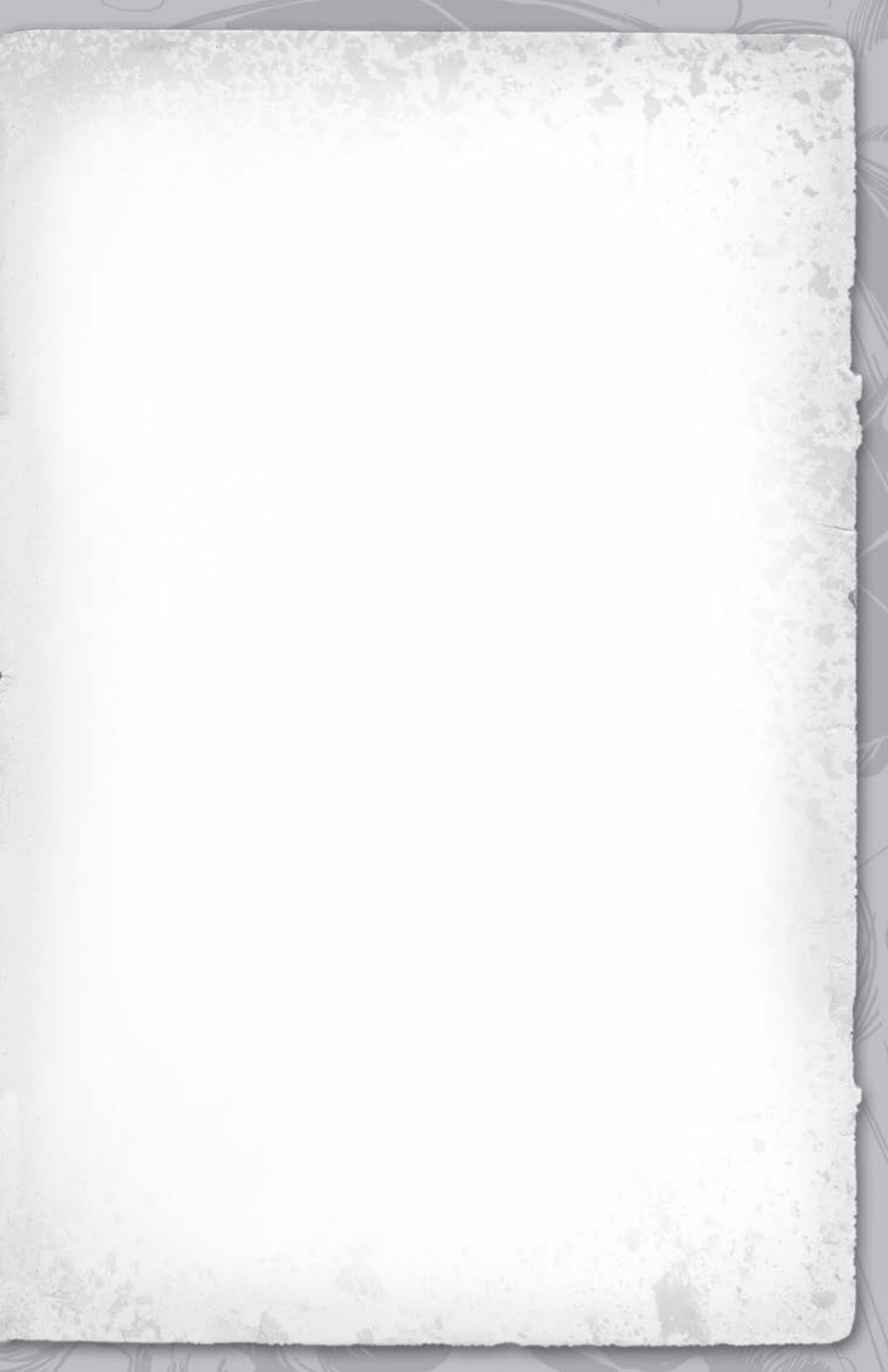
Král Kwak vislal d'ábelzké vesmýmé vetřelce do celé ~~kataktije~~ ~~kalaksyje~~ ~~galagzie~~ na hrozně moc planet abi je mohl dobýt. A Žabák mněl dobýt Králostvýnsko, jenže Žabák řek Ani náhodou! Místo toho zachránim celí syjet, jako motsný šampijón. Atak porazil Kwačany neš byste řekli švets. Jenže ti se pak vrátily. A tentokrát jih bylo fakt HODNĚ.

Viházely všechno dopovjetří a po celém Králostvýnsku dělaly potíže. Atak Žabák složil přívsaahu že všechny vetřelce porazí, i kdyby to mnělo zabrat celí týden. Brzi se mezi Kwačany začala šířit zvěst o TAJEMNÉM Kwačanském rebelovy, kerý se pokaždé vinoří ze tmy když ho vetřelci nejmíně očekávají a udeří na ně vši svou motsí. Rebel začal kousek po kousku zachraňovat syjet. Jeho povjest se brzi rozlétla kolem jako vůně pečené řípy.

Byl tak moc motsný , že ho nikdo nemohl zastavit.

Byl tak moc motsný, že se nedokázal zastavit ani on sám!

A každým okamdžikem byl motsnější a motsnější.

Močál pozoruhodného puchu

„Kdo je to?“

Kwačanský strážný vytasil třeskomet. Nervózně upíral oči do tmy nad močálem. „Ve jménu krále Kwaka, ukaž se!“

„To jsem já, ty *slimáde*,“ ozvalo se. „Polož tu zbraň, než někomu ublížíš.“

„Kwiku?“ špitl strážný.

Zpoza pokrouceného stromu se vynořil další Kwačan. Jako by ti dva nezemští vojáci jeden druhému z oka vypadli – oba měli zelenou pokožku, velkou holou hlavu a vypouklé obojživelníčí oči. Dokonce na sobě měli i tutéž hladkou, olejnatě černou zbroj, která se leskla ve světle trojice měsíců.

„Jasně že jsem to já – Kwik! Koho jsi čekal? Krále Kwaka?“ řekl druhý Kwačan. „Končí ti hlídka, Kwarku.“

„Končí mi hlídka? No konečně! Už jsem to chtěl skoncovat sám,“ řekl Kwark. Ukázal na deset létajících talířů zaparkovaných na pasece. „Bezpečnost stíhací letky je ve tvých rukou, Kwiku..., a rozhodně jsi nepřišel ani o mikroninu dřív, než bylo třeba. Nesnáším tyhle noční hlídky – a nejde jen o ten smradlavý močál. Na téhle planetě je něco, z čeho mám gwoří kůži.“

„Zbytečně se nervuješ, Kwarku,“ prohlásil Kwik. „Dobudeme tuhle hroudu bláta, než bys řekl švec. S domorodci je pokaždé z počátku potíže, ale brzy přijdou k rozumu. A jestli nepřijdou, rozstřílíme je na atomy. To vždycky zabere!“

„Nejde tu o domorodce, těch se nebojím,“ řekl Kwark a otrásl se. „Jde o něj.“

„O něj? Ale no tak, u Kwakova lokte, nezačínej s tím zase,“ povzdechl si Kwik. „Už nehodlám ty tvé žvásty poslouchat, Kwarku. Tenhle tvůj rebel je jenom pověst.“

„Ale co když je ta pověst pravdivá? Co když jde o ztraceného kwačanského prince, který teď bojuje proti vlastní armádě a poráží naše letky jednu po druhé?“ zašeptal Kwark a horečně těkal pohledem kolem sebe. „Prý se objevuje v noci. Přilétá na bouřkovém mračnu... Prý je vyšší než thorg, ruce má jak zerčí chapadrápy, oči rudé jak levá grorní hýždě a nohy delší než blomoní...“

„Nesmysl! Lojovatí ti mozek,“ ušklíbl se Kwik.

„A taky chrlí oheň a čte myšlenky a místo krve má kyselinu!“ dodal Kwark.

„Mohl bys už konečně zavřít komunikační výstup?“ obořil se na něj Kwik. „Tak naposledy – žádný...“

KŘUP!

Stačilo zapraskání ohořelých větvíček a oba strážníci hned vytáhli třeskomety.

„To je on! Rebel!“ vykřikl Kwark. „Přichází, aby nás zabil a ukázal nám pošetilost války, kterou vedeme!“

KŘUP!

KŘUP!

„Psst! Blíží se... to!“ sykl Kwik a namířil třeskometem mezi stromy. „Aktivovat třeskopaprsky! Připravit k...“

„Bée.“

Z lesa se vynořila hromada špinavé vlny. Kwik a Kwark si dvojhlasně oddechli.

„Co to je? Vypadá to jako obláček,“ řekl Kwark a rozpačitě na to podivné stvoření civěl.

„Bée,“ bekla ovce a bez výrazu jeho pohled opětovala.

„Ať už je to cokoliv, nezdá se, že by nám to chtělo ublížit. Rozstrílíme to na atomy,“ prohlásil Kwik. Namířil na ovci třeskomet. „Tak jo, na tři. Raz... dva... tř–“

PRÁSK!

Strážní se rozhlédli, v ušních důlcích jim zvonilo. Stíhoplány byly v plamenech. Vybuchovaly jeden za druhým a hroutily se jako kostky domina, všude skřípěl kov a ohnivé jazyky se sápalys vysoko k nebi. Během chvilky už požár zuřil všude kolem.

„Zelený poplach! Útočí na nás!“ křičel Kwik. „Zahajte palbu! Zničte všechno, co ještě není zničené!“

Jak na povel v ten okamžik odkudsi z ohnivého pekla vyšlehly v rychlém sledu dva třeskopaprsky a rozmetaly strážným zbraně v rukou. O chvíli později se přímo z nitra požáru vynořila postava. Dotyčný byl oděn v dlouhém kožešinovém plášti, nyní ohoře-

